

forestillinger, der rækker udover det enkelte egns-teaterområde.

Efter forhandling med Amtsrådsforeningen i Danmark, der ligesom Kommunernes Landsforening har erklæret sin interesse for en støtteordning for disse teatre, foreslås det derfor, at skabe mulighed for at der gennem et antal af amtskommunerne støttede børneteatre og opsøgende teatre, der som rejsende teatre stræber imod at udøve en landsdækkende virksomhed, udbydes et varieret og alsidigt repertoire af forestillinger inden for disse teaterformer. På samme måde som for kommunernes – og eventuelt enkelte amtskommuners – udgifter til egne teatre foreslås det, at staten refunderer amterne 50 pct. af udgifterne ved denne støtteordning, inklusive fællesudgifterne til dens administration.

I henhold til den gældende teaterlovs § 16, stk. 2, sker hermed en udvidelse af statsrefusionen af udgifter til driften af børneteatre og opsøgende teatre fra alene at gælde kommuner til også at gælde amtskommuner. Dette må ses i forlængelse af den centrale rolle, som amtskommunerne ved de seneste revisioner af teaterloven har fået med hensyn til den landsdækkende teaterabonnementsordning (lov nr. 411 af 13. juni 1973) og Det rejsende Landsteater (lov nr. 308 af 10. juni 1976) og for Københavns amtskommunes (og Københavns og Frederiksberg kommuners) vedkomne Den storkøbenhavnske Landsdelsscene (lov nr. 334 af 26. juni 1975).

Gennem kommunale og amtskommunale støtteordninger forbundet med statsrefusion kan det forventes, at der – i hvert fald over en årrække – vil kunne sikres et antal børneteatre og opsøgende teatre, der som egne teatre og landsdækkende rejsende teatre i betydeligt omfang vil kunne dække behovet for forestillinger af denne karakter. Det er naturligvis ikke muligt at opgøre behovet på langt sigt, men som forsigtig vejledning kan tjene, at det nævnte børneteaterudvalg har beregnet, at blot det at tilbyde hvert barn mulighed for to teateroplevelser årligt vil kræve et årligt udbud på omkring 20.000 forestillinger over for de 6.–7.000 forestillinger, der blev givet i 1977–78.

Det må forventes, at der vil medgå en vis tid til at etablere de kommunale og amtskommunale støtteordninger. Det må derfor sikres, at der bevares en bestand af teatre, der efterhånden kan glide ind i disse støtteordninger, ligesom det også i overgangstiden må sikres, at der opretholdes det størst mulige udbud af forestillinger.

En væsentlig bestemmelse i lovforslaget er derfor § 16 c, der som en uændret videreførelse af

den gældende bestemmelse i § 16, stk. 1, bemyndiger ministeren til at yde statstilskud til børneteatre og opsøgende teatre. Af den finanslovbevilling, som stilles til rådighed i henhold hertil, skal der i overgangstiden ydes støtte til en række teatre, hvoraf en del på længere sigt kan forventes inddraget under de kommunale og amtskommunale støtteordninger.

Selvom hovedvægten i lovforslaget ligger på bestemmelserne i §§ 16 og 16 a, hvorefter kommunerne, resp. amtskommunerne, på grundlag af egne beslutninger yder støtte til børneteatre og opsøgende teatre og efterfølgende får statsrefusion på 50 pct. af udgifterne hertil, vil det imidlertid være nødvendigt, at staten fortsat har mulighed for at påtage sig et medansvar for udviklingen inden for disse teaterformer og dermed også for, at der bliver plads til fornyelser og eksperimenter.

De statslige bevillinger til børneteatre og opsøgende teatre er hidtil blevet fordelt af kulturministeren efter indstilling fra teaterrådet, jfr. teaterlovens § 33.

Herved har ministeriet kunnet sikre sig, at fordelingen fandt sted på grundlag af en sagkyndig vurdering af det enkelte ansøgende teater. Om teaterrådets behandling af ansøgninger om støtte hedder det i rådets forretningsorden:

»Ved fordeling af støtte til teatrene skal teaterrådet lægge vægt på det enkelte teaters kunstneriske kvalitet og på, om teatret drives på økonomisk forsvarlig måde.

Endvidere bør rådet drage omsorg for, at der sikres en rimelig geografisk fordeling af teaterstøtten og tilstræbe, at støtten fordeles rimeligt mellem de forskellige teaterformer og forskelligartede forestillinger«.

Ministeriet tillægger denne del af teaterrådets virksomhed meget stor betydning og ønsker derfor så langt, det er muligt, at bibeholde rådet som sagkyndigt indstillende organ med hensyn til beslutning om tildeling af støtte til de enkelte børne- og opsøgende teatre. Det foreslås derfor, at teaterrådet stilles til rådighed for den institution, der fordele de amtskommunale bevillinger til disse teatre, med samme funktion, som teaterrådet har i forhold til kulturministeriet.

Gennem teaterrådets sagkyndige indstillinger opnår man en kvalitetsbedømmelse som grundlag for afgørelserne om ydelse af tilskud. Det er vigtigt, at kvalitetsprincippet overalt i den kulturpolitiske lovgivning fastslås som det bærende for støtteordninger, og at det samtidigt fastslås, hvem der skal foretage kvalitetsvurderingen. Det er klart, at de enkelte kommunale myndigheder selv bestem-